

序

張 建 邦

本校校史前編完成於民國七十五年，由於編撰、排版與印刷都需要時間，所以實際上蒐集的資料僅止於該年的一部分。如今學校的發展已經進入五十年，雖然相隔校史之前編只有十五年，但學校的進步一日千里，而我們努力的成果更是以倍數累積。十五年來許多寶貴的資料較之前編，有過之而無不及，更不容稍怠，而以致史料散失、湮滅，此續編之所由作也。加之，在國人的觀念中，有所謂「五十而知天命」（論語·爲政），五十是生命成長中的關鍵時刻。「知天命」則意謂身體器官的發育已經到了完全成熟的階段，繼而將從形體躍升到意志、精神的層面；一如本校在經過半世紀的經營後，在硬體建設上、在制度建立上、在管理模式上，都已經有了一定的規模與成效，所以未來必須努力的將是如何提昇學術研究，使本校臻於世界一流大學之林。因爲在大學教育中，唯有學術研究才是精神不朽的層次，學術生命昇華的光環。所以這十五年的歷史，也正代表淡江大學在即將邁入世界一流大學之前的奠基工程。

以目前台灣的大學教育而言，無論公私立大學，似乎都還停留在綜合性大學的階段，然而生命之所以有意義，是我們對未來有遠大的目標與理想，更充滿著美麗的願景。所以在七十五年十月，我就提出了「世學計畫一號」，以民國七十五年八月至七十九年七月爲度。我在計畫的序文中曾說：

達成世界學術水準的大學是今日大學的新角色與新使命，也是我在民國六十九年淡江改制大學時提出「大學在知識社會裡的任務，是面對整個國家、整個世界」的理由。事實上，在社會加速變遷的時代裡，大學必然不可能再侷限於成爲一座孤立的知識城堡。高等教育地區化（domestication of higher education）的時代，業已一去不返了。現代的大學，無法隱藏在深山寺院中，必須走向社會，擁抱世界，以開放的態度，發展成爲國際化的世界學府，以其知識理性共同研究學術，促進全人類的溝通與理解，攜手開拓未來。

民國七十八年六月一日，我應政府徵召，出任交通部長，辭去了學校董事長的職務，但我對學校與教育仍一直關心。七十九年八月，在校長趙榮耀之主持下，又擬定了以七十九年八月至八十四年七月爲期的「世學二號計畫」，我在序中再提到：

應由時間、空間與觀念等三方面，架構出淡江大學的傳統意念。在時間上，淡江大

學不僅要承先更要啓後，不僅要繼往更要開來，應將公元二千年的大趨勢以及太平洋邊緣地區在世界舞台上崛起的重要性，貫注融會在「世學二號計畫」，深體其脈絡，也即淡江大學昂首闊步邁向廿一世紀，成為全球性大學開始。在空間上，除了形式上不設門牆，以免畫地自限，故步自封外，心靈上更要以開放、自由、民主的精神來啓迪學生，拓寬眼界，蔚為氣度雍容、高瞻遠矚的校風。在課程設計方面配合以專心規劃衛星網路教學，利用現代的科技資訊，來達成「學術無界域」的崇高理想。在觀念上，除了仍應繼續同僚、官僚與政治的模式，將大學的教學、研究、服務、行政四大功能發揮到極致之外，在「世學二號計畫」中更應列入「興建總圖書館」作為發展重點，俾使淡江大學在知識的創造與引領社會變遷上，扮演領導的角色。

及至七十九學年度，教育部實施「中程校務發展計畫」，我們為避免重覆，才把「世學計畫」的精神納入「中程校務發展計畫」之中。

為了使我淡江師生都能習慣於從變革中追求創新的理念，我在八十四年九月召開的「教學與行政革新研討會」中提出了「S弧線理論」，我嘗說：

我們任何的機構，都是由零開始，由原點往上升，升到最高峰後，一定會衰退的。……所以，如何繼續維持機構「有機」的準則？就是一定要開拓第二條的S弧線。在S弧線向上走時，大家有活力，團結合作；等機構慢慢成長後，S弧線開始往下，需繼續開拓第二條S弧線，向上的弧線來保持活力，否則S弧線一定會向下的，無論再如何革新，沒有第二條S弧線還是會掉下來的。若運用在我們的組織理論中，我們的課程一定要革新，技術不斷更新，每年改善，不斷以新的S弧線來當第二條線……。

在八十五年我再度提出了「淡江第三波」的發展觀念，在文中我把 1950年自英專創校到1980年改制升格為大學之三十年，為第一波；自1980年到1996年為第二波，自1996以後即為第三波，也即邁入了資訊化時代，對淡江而言，第三波的象徵性地標就是數位化「覺生紀念圖書館總館」之興建。在文中我說：

淡江是國內最早資訊化的學府之一，建立了全校電腦網路，供師生使用，成果非常豐碩，但是在這第三波資訊時代，我們必須百尺竿頭更進一步，才能有所突破。因此淡江董事會參考了世界一流圖書館的藍圖，費時三年，精心規劃興建一棟八千餘建坪，樓高十一層覺生紀念圖書館總館……網路接續點的設置多達一千四百個，師生可同時上網，蒐集國際學術資訊。這個不以館藏之多寡和空間之大小為考量的圖

書館，是國內電子化圖書館的先鋒。……當其啓用之日，則是淡江第三波來臨之時。

在八十九年，我們更設立了「跨世紀發展指導小組」，以更具體落實的態度來檢討即將落幕的二十世紀，以更積極的精神來面對新世紀的挑戰。當您看完淡江大學的校史之後，將不難發現，我們淡江大學是在不斷求新求變之中，掌握變數，領導變數，以開創未來。

中華民國八十九年十一月八日

Preface

By Clement C. P. Chang

The History of Tamkang University was completed in 1986. As writing, editing and printing all took time, the year of its completion, 1986, was only partially covered. Although only a mere fifteen years has elapsed between the original *History* and the present *Sequel*, the University has made tremendous progress as it enters its fiftieth year, our achievements having increased many fold. These fifteen years have seen the accumulation of a wealth of precious materials and documents that even surpass those in *The History of Tamkang University*. As we cannot afford to lose these historical materials, this *Sequel* has been written.

The *Analects* says, “At fifty, one becomes aware of the destiny from Heaven.” The fiftieth year is a turning point in life. Being “aware of the destiny from Heaven” means that one’s faculties have developed to full maturity and risen to higher mental and spiritual levels. In the last half of the twentieth century, the University has certainly made great strides in the upgrading of its physical facilities, the establishment of a bureaucratic system and management model. Nevertheless, we have to work hard to move academic research to a higher level and to make Tamkang University stand out among first-rate universities in the world. Research brings spiritual elevation and rejuvenation to a university and makes it great. The last fifteen years, represents the laying of foundations for Tamkang University to become one of the world’s first-rate universities.

When we examine higher education in Taiwan at present, we discover that most public and private universities follow the comprehensive university’s model. Life is meaningful because we embrace far-reaching objectives and ideals and are full of brave visions. With this in mind, in October, 1986, I wrote “World University Plan No. One,” which covers the period between August, 1986, and July, 1990. I say in the Foreword:

To maintain world academic standards for universities is the new role and mission of universities today. That was the reason why I mentioned that “the role of the university in a knowledge society is to face the whole country and the whole world.” In a world of accelerated changes, a university can no longer be an isolated knowledge sanctuary. The demestication of higher education has

passed and will never return. Universities in the modern world cannot hide themselves in monasteries high in the mountains. They must engage the society, embrace the world, with an open mind develop into globalized institutions of higher learning, and, making good use of intellectual rationality, engage in cooperative research that promotes communication and understanding among all human beings.

On June 1, 1989, the government appointed me the Minister of Transportation and Communications and I subsequently resigned the Chairmanship of the Board of Trustees of Tamkang University. Nevertheless, I remained deeply concerned about Tamkang University and its education. In August, 1990, when Dr. Chao Jung-Yao was the President, a subsequent publication, “World University Plan No. Two,” was worked out to cover the period of August, 1990, and July, 1995. I again wrote in the Preface:

We should reconstruct the tradition of Tamkang University on the basis of time, space and conceptual formulations. In terms of time, Tamkang University should not only inherit the legacy of the past but also enlighten the future; we should not only carry on the tradition from the past but also pave the way for the created future. We should, in “World University Plan No. Two,” address such important issues as the major trends of the year 2000 and the emergence of the Pacific Rim on the world stage. We should understand the relationships that link these areas to the world. That is to say that Tamkang University should bravely enter the twenty-first century at a fast pace and become a globalized university. In terms of space, besides doing away with literal walls, which can only isolate Tamkang University from the rest of the world, we should instill a spirit of openness, freedom and democracy in our students in order to cultivate magnanimity and far-sightedness. As regards curriculum innovation, we should fully exploit information technology, make use of satellite communications and the Internet, so that we may achieve the goal of “Scholarship without Boundaries.” Conceptually, we should continue to execute the Collegial, the Bureaucratic and the Political Models in order to fulfill to the utmost the four major functions of the university, namely teaching, research, service, and administration. Moreover, in “World University Plan No. Two,” we should

build a main general library as our major task so to make Tamkang University a leader in creating knowledge and shaping society.

In the 1990-1991 academic year, the Ministry of Education proclaimed the policy of “Medium-Range University Development Plan.” In order to avoid duplication, we incorporate our “World University Plan” into it.

For the sake of Tamkang faculty and students to master the idea of innovation through change, I proposed the “S-Curve Theory” at the Instructional and Administrative Innovation Seminar. I wrote:

An organization starts from zero. It rises from its starting point until it reaches the peak, and then it begins to decline.... So how do we keep an institution viable? We must create another S-Curve. When the S-Curve goes up, the institution is energetic, united, and cooperative. When an institution has reached maturity, the S-Curve begins to fall and we have to create a second S-Curve to maintain its life and momentum. Otherwise, the S-Curve will go down. Indeed, without the second S-Curve, the momentum will dissipate no matter how hard we try. Applied to our situation, this means that our curriculum must be reformed, our technology innovated, relentlessly, year by year, forever maintaining a fresh, rising S-Curve....

In 1996, we named the developmental concept of Tamkang University as “The Third Wave of Tamkang University.” I regarded the thirty years between the founding of Tamkang Junior English College in 1950 and its final elevation to Tamkang University in 1980 as the First Wave; those years between 1980 and 1996 as the Second Wave; and the years after 1996, during which we entered the Age of Information as the Third Wave. What this means to Tamkang is that the building of the digitized Chueh-sheng Memorial General Library is a symbolic landmark of the Third Wave. I said in my speech:

Tamkang University is one of the institutions that first adopted computerization. We set up computer networks all over the campus for the use of faculty and students. We have been fruitful in our efforts. However, in the age of the Third Wave, we have to make further progress in order to achieve breakthroughs. For this reason, the Board of Trustees of Tamkang University consulted the blueprints of the world’s first-rate libraries in their effort to design

and build the Chueh-sheng Memorial General Library, with a floor space of more than eight thousand square pings, and towering eleven stories high. There are as many as 1400 Internet hook-ups in the Library, allowing teachers and students to be online simultaneously to acquire scholarly information from international sources. This library does not take pride in the size of its collection or its space, but in being the forerunner of library computerization in our country. The day it opens for use marks the arrival of the Third Wave of Tamkang University.

In the year 2000, we set up a “Cross-Century Development Task Force” to review the fast elapsing twentieth century in order to prepare ourselves to face the challenges of a new century. *The Sequel* will show you that Tamkang University continues to institute innovations, works diligently to try to control and manage variables, and aims to create an ever brighter created future.

淡江大學校史（續編）

続編序

張建邦

本学校史前編は民国 75 年（1986 年）に完成いたしました。編集、製版および印刷に要する時間の関係から、実際に蒐集した資料のその一部しか用いることができませんでした。そしてその校史前編編纂からは 15 年しか経っておりませんが、今年創立 50 周年を迎えました本学のこの間の発展には目覚しいものがあり、我々の努力がさらに幾倍もの成果となって表れております。そしてこの 15 年の間に集められた多くの資料は、前編に比べても勝るとも劣らない貴重なもの、些かも疎かにはできないものであり、それら史料の埋没、散逸などは決してあってはなりません。こうしたことが校史続編編纂の背景であります。そしてまた、所謂「五十にして天命を知る」（論語・為政）のごとく、50 年は生命の成長における大きな節目であります。「天命を知る」ということは即ち、身体機能の発育がすでに完全に成熟した段階に達したということであり、続けて形態から意志、精神面の更なる成長へと飛躍しようとする時であります。それは正に本学が過去半世紀の歴史を経て、施設面、制度面、そして経営管理面の全てにおいて既に一定の規模と成果を有するようになり、これから努力すべきは、本学が如何にして学術研究水準を高め、世界の一流大学のレベルに達するようにするかという段階に立ち至っている今の姿に通じるものがあります。大学教育においては、学術研究こそが不朽の精神であり、その生命昇華の輝きとなるものです。そしてこの 15 年間の歴史も正に淡江が世界のトップクラスの大学へと邁進する基礎を固めんとする歩みだったのです。

現在の台湾の大学教育について言うならば、公立私立大学ともただ総合大学であることの域に止まっているようです。しかしながらその存在に意義があるのは、我々が未来に高き目標、理想をもち、更に大いなる希望に満ちていてこそであります。1986 年 10 月、私は同年 8 月から 1990 年 7 月をその対象期間とする「世学計画 1 号」（世界トップレベルの大学を目指して一第 1 期計画書一）を提出し、その序文の中で次のように述べました。

世界レベルの学術水準の大学に達することが今日の大学の新たなる役割、使命であり、それは 1980 年の本学総合大学昇格時に「知識社会における大学の責務は国家全体、全世界に向けられている」としたことに通じるものである。実際社会が加速度的に変化を遂げている時代にあって、大学が象牙の塔であってよいわけがないし、もはや高等教育機関がそれぞれの地域に止まって存在している時代でもない。そして現代の大学は社会から遊離したところに位置することなどできるはずもなく、社会と共に歩み、視野は広く世界に向けられ、開かれた存在、国際化した世界の学問の府として発展していかなければならないのである。そしてその学問的資源を有効に生かすべく共同し

て学術研究を進め、全人類の意思疎通と理解を促進し、未来を開拓していかなければならない。

1989年6月1日、私は政府より交通部長（運輸大臣）に任命され、大学理事長の職を辞しましたが、しかし学校と教育に対しての思い、関心は些かも変わることがありませんでした。1990年8月、趙榮耀学長の下同年8月から1995年7月を対象とする「世学二号計画」が立案されましたが、その序文の中で私は再び以下のようなことを述べました。

時間軸、空間軸および理念の3方向から、淡江大学の伝統となる考え方を再構築すべきである。時間軸ということ言えば、淡江がそれまでの経験に学びそれを継承するだけではなく更に新しいものを創造していく、前人の業を継ぐに止まらず前途を開拓していかなければならないということである。そして時代は西暦2000年という大きな節目を迎えようとしているということを、また太平洋地域の世界における重要性を、「世学2号計画」のなかに一貫して取り込んでいかなければならず、それらを確固たる認識としてもち、世界レベルの大学として21世紀へ向かい力強く歩んでいかなければならない。空間軸ということでは、淡江のキャンパス周囲にはまったく壁がないが、そうした形式面のことのみならず、自らの殻に閉じこもる如くの保守的な姿勢を排し、自由でオープン、そして民主の精神で学生を啓発し、視野広く心構え悠然に高き志を抱かせるべく、学風を盛んにしていかなければならない。またカリキュラム編成においては、衛星回線を利用した教育方法の導入に積極的に取り組み、最先端の科学技術情報を取り入れることによって、「限界なき学術進歩」の高き理想を追い求めていくこと。そして理念の面では、教員、事務組織および大学本部それぞれにおける理念モデルをさらに浸透させていくことによる、教育、研究、サービス、運営管理の4つの機能の最大限の発揮に加え、「世学2号計画」においては、本学が知識の創造と社会の発展的変化に指導的な役割を果たしていくことを期し、「総合図書館建設」を重点項目として据えることにする。

また同年には、教育部（文部省）による「中期学校運営発展計画」の施行がありましたので、我々は重複を避けるために、「世学計画」の精神をその「中期学校運営発展計画」の中に取り入れることにいたしました。

そして、淡江の教職員学生が共に、変革を進めていく段階から新しい理念に親しみ、それを共有することができるようにと、1995年9月「教育および運営管理革新検討会」を開き、私はそのなかで「S字曲線理論」というものを提出いたしました。それは次のようなものです。

如何なる組織においても、全てはゼロから始まり、原点（出発点）から上昇を始め、最高点に達すると、それは必ずや衰退をし始める。… ならば、如何にしたら組織体を「有機」的に維持していくことができるのだろうか。それには必ず1つ目に続き2つ目のS字曲線を開拓しなければならない。S字曲線が上昇しているとき、それは皆に活力があり、団結、協力がなされているのである。組織がゆっくと成長した後、S字曲線が下降し始めたら、続けて第二曲線、上昇曲線を描き、活力を維持しなければならない。そうしなければ、S字曲線は必ずや下降し始め、如何に再び革新しよう

としても、もはや第二曲線は衰退し続けるばかりである。これを我々の組織理論の中で応用するとするならば、立案された計画には革新が伴わなければならないし、その進め方についても不断の見直しが不可欠である。毎年改善を図り、そして常に新たな次なるS字曲線を描き続けなければならない…。

次いで1996年には本学の発展理想を「淡江第三の波」と名づけました。その中で、1950年の淡江英文高等専門学校創立から1980年の総合大学への昇格までの30年を「第一波」、1980年から1996年までを「第二波」、1996年以降を「第三波」といたしましたが、時代は正に高度情報化社会へと突き進んでまいりました。そして淡江にとりまして、「第三波」の象徴はコンピュータ情報化システムを整えた「覺生紀念圖書館總館」の建設でありましたが、その理念を著した中で私は次のように述べました。

淡江は国内において最も早くから高度情報化システムの整備を進めてきた大学の一つである。全学的コンピュータネットワークを構築し、教職員学生の利用に供し、多大な成果を上げてきている。しかしこの第三の波の高度情報化時代においては、我々は更に何歩も先を見据えた対応を進めていかなければならない。淡江理事会は世界の一流図書館の建築計画を参考にしつつ、三年の歳月をかけた入念な計画の下に、建築総面積8千坪余り、11階建ての「覺生紀念圖書館總館」を建設した。コンピュータ端末の設置は1400台に達し、教職員学生ら利用者が世界の学術情報を自在に収集することができる。図書館については今や蔵書数の多寡と面積の大小だけで評価できないと言えようが、本学図書館は情報化システム整備において国内で最先端を行くものとなっている。… そしてその開館の時が即ち淡江「第三波」到来の時となったのである。

今年2000年、我々は「21世紀発展委員会」を設け、まもなく幕を下ろそうとしている20世紀について具体的実質的な再検討を進め、もって更に積極的な姿勢で新世紀に向かって挑戦していこうとしております。この本学校史を読み終えられた皆さんには、我々淡江大学が、常に新しきを、絶えざるより一層の成長を求めようとするなかで、変化の流れを掴み、時代をリードし、未来を切り開いていこうとしていることを、おわかりいただけることであろうと存じます。

Par

Zhang Jianbang, fondateur

La première partie de notre histoire s'arrête (pour des raisons de documentation et de traitement) en 1986. Notre université fête à présent son cinquantième anniversaire et bien que la période non traitée par la première livraison ne soit que de quinze ans, les progrès faits durant cette période ont été spectaculaires et les fruits de nos efforts ont été particulièrement abondants. En comparaison avec la première livraison, les documents sont encore plus nombreux et pour les conserver, cet addendum était nécessaire. Il nous faut ajouter que, dans la pensée traditionnelle chinoise, le mot de Confucius « à cinquante ans, j'ai connu les décrets du Ciel » vient à propos pour souligner que les cinquante ans de notre université sont une date charnière. Connaître les décrets du Ciel veut dire que les organes corporels ont atteint leur pleine maturité et que la vie de l'intelligence et de la volonté peut alors se déployer ; ainsi, notre université ayant créé et développé ses ressources et son environnement physiques, ses règles et ses méthodes d'organisation et de gestion, il lui faut désormais se consacrer à la recherche et prendre sa place parmi les universités de pointe mondiales. De fait, dans la vie universitaire, seul l'esprit de la recherche ne se corrompt pas, la science en constituant comme le nimbe rayonnant. Par conséquent, l'histoire des quinze dernières universités représente les efforts consentis pour établir les fondements de cette ambition d'atteindre à l'excellence mondiale.

A Taiwan, les universités publiques ou privées sont, semble-t-il, cantonnées au rôle d'universités généralistes alors que le but de

l'existence est d'embrasser le futur pour combler notre attente d'un environnement plus beau et plus satisfaisant. Par conséquent en 1986, j'ai lancé le projet n° 1 « université de renommée mondiale », dont l'application a été terminée en juillet 1990. Dans la préface de ce projet, j'avais écrit :

« atteindre à l'excellence mondiale constitue pour les universités d'aujourd'hui une exigence et une responsabilité nouvelles, c'est pourquoi j'ai proposé lors de la conférence sur la réforme administrative de notre université en septembre 1980 une réflexion sur la responsabilité sociale et nationale des universités dans l'environnement communicationnel. Dans un monde en perpétuel changement, les universités ne peuvent se contenter de s'enfermer dans leurs tours d'ivoire. Le modèle d'institution d'éducation supérieure desservant uniquement sa région limitée est mort. Les universités d'aujourd'hui ne sont plus des abbayes de Thélème, et doivent se projeter dans la société, embrasser le monde, faire preuve d'une attitude ouverte, devenir des institutions internationales, utilisant la raison et la sagesse accumulées par les recherches conduites pour travailler à l'intercompréhension des hommes et des cultures et ouvrir de nouvelles voies vers le futur. » En juin 1989, j'ai abandonné mon poste de président du conseil d'administration de l'université pour devenir, à la demande du gouvernement, ministre du transport, sans pour autant cesser de me soucier de mon université et des problèmes d'éducation. En août 1989, M. Zhao Rongyao exerçant les fonctions de président de Tamkang, dans la préface au projet n°2 « université de renommée mondiale », j'avais noté :

« Temps, espace et concept forment les fondements structurels de la vision de notre université. Concernant le temps, Tamkang ne doit pas seulement recueillir l'héritage du passé mais aussi le continuer, poursuivre le mouvement entamé mais ouvrir des voies nouvelles, elle doit aussi affronter la grande vague de l'an 2000 et

tenir compte du rôle grandissant de l'Asie-Pacifique sur la scène du monde, ces éléments étudiés au sein du projet d'université mondiale, permettant à notre institution d'en comprendre en profondeur les tenants et les aboutissants, enfin d'aller de plain-pied dans le 21ème siècle, afin de commencer à devenir une université de classe mondiale. Du point de vue de l'inscription dans l'espace, non seulement notre campus n'est pas encois afin de ne pas se replier sur lui-même, mais encore tout est fait pour qu'il s'ouvre sur l'extérieur, entraînant nos étudiants dans un esprit d'ouverture, de liberté et de démocratie, élargissant leur horizon, qu'il prenne l'air du large en créant une atmosphère propice à la générosité et à la hauteur de vue. Les cours proposés doivent développer de façon à tenir compte du futur rôle des méthodes d'enseignement assistés par ordinateur et par Internet, afin d'atteindre à l'idéal de la pédagogie non-présentielle. »

Concernant les concepts, en plus de prévoir le plein développement des trois modèles : collégial, bureaucratique et politique et leur emploi dans les domaines de l'enseignement, de la recherche et de l'administration, le projet n°2 « université de renommée mondiale » liste le « projet de bibliothèque globale » parmi ses préoccupations de base, afin d'assurer à notre université une position de pointe dans le domaine académique et celui des changements sociaux. »

Depuis l'instauration du « projet de développement à moyen terme des universités par le ministère de l'éducation en 1990, le projet « université de renommée mondiale » est inclus dans le rapport idoine.

Afin d'accoutumer professeurs et étudiants aux changements permanents et aux efforts de créativité qu'ils exigent, j'ai fait part des réflexions suivantes lors de la conférence annuelle sur la réforme administrative (en septembre 1995) :

« Toute structure naît, se développe, atteint son apogée et doit décroître....comment faire pour éviter la sénescence ? Il faut, à partir du moment où toutes les volontés sont engagées et jouissent du fruit de leurs efforts, remobiliser l'attention et quand la courbe en 「S」 s'infléchit, la faire repartir par un surcroît d'énergie. Il nous faut donc, chaque année, procéder à des réformes, afin que notre université non seulement demeure mais accroisse son potentiel. »

En 1996, j'ai développé le concept de « troisième vague ». La première vague représente l'époque qui s'est écoulée depuis la fondation du collège d'anglais en 1950, jusqu'en 1980, date à laquelle notre université proprement dite a été créée. La deuxième vague correspond à la période 1980-1996, la troisième à l'informatisation à outrance de notre université et à son entrée dans l'âge numérique : cette troisième vague a été inaugurée par la construction de la bibliothèque Juesheng. Au sujet de la troisième vague, j'ai écrit :

« L'université Tamkang est une des premières à s'être informatisée, en particulier par le biais d'un réseau interne mis à la disposition des professeurs et des étudiants, mais à partir de ce résultat, nous devons redoubler d'efforts afin d'émerger en position dominante. Par conséquent, le conseil d'administration se référant aux meilleures bibliothèques universitaires mondiales, a réfléchi trois ans et a conçu la bibliothèque Juesheng, un ensemble de 10 étages sur plus de 27 000 m².... avec plus de 1400 postes de connexion Internet, à la disposition du corps enseignant et des étudiants, liée par réseau aux ressources académiques mondiales. Ses dimensions importent moins que le fait qu'elle est un modèle de bibliothèque informatisée. Son inauguration a été celle de notre troisième vague. »

En l'an 2000, nous avons créé une équipe de réflexion sur le développement de l'université au siècle suivant, pour envisager les

politiques à suivre au 21ème siècle, pour faire face aux défis futurs. Ami lecteur, à la fin de cette histoire, vous ne pourrez nier que l'université Tamkang recherche en permanence la nouveauté et le changement, en contrôlant le processus, pour s'ouvrir toujours davantage à l'avenir.

Vorwort

Clement C. P. Chang

Der erste Band der Geschichte der Tamkang Universität war 1986 abgeschlossen. Heute, fünfzehn Jahre später, befindet sich unsere Universität im fünfzigsten Jahr ihrer Entwicklung. Beachtliche Fortschritte wurden seither erzielt. Um die Erinnerung an diese eben vergangene Periode unserer Geschichte zu bewahren, wurde dieser zweite Band geschrieben.

In den *Gesprächen* des Konfuzius findet sich eine häufig zitierte Stelle über das Erreichen des fünfzigsten Lebensjahres. Mit diesem Jahr erreicht man die Stufe der vollen Entwicklung aller Kräfte und Fähigkeiten. Man gewinnt, so formuliert es die Sprache der chinesischen Philosophie, "Einsicht in das Geschick des Himmels". Der Punkt der Reife, den dieses Lebensjahr markiert, meint vor allem geistige und spirituelle Reife. Unsere Universität hat in den letzten Jahrzehnten des 20. Jahrhunderts eine Reihe von Bauprojekten vollendet. Sie hat auch neue Formen der Organisation und des Managements eingeführt. Auf dieser Grundlage konzentrieren wir uns nun darauf, den Bereich der Forschung zu entwickeln. Dieser Bereich ist, wie allgemein bekannt, der Kernbereich akademischen Lebens. In den letzten fünfzehn Jahren wurden die Voraussetzungen dafür geschaffen, auch in diesem Bereich die Fortschritte zu erzielen, die wir in anderen Sektoren erreicht haben.

Betrachten wir die akademische Erziehung in Taiwan, so können wir feststellen, dass sowohl öffentliche als auch private Universitäten versuchen, sehr unterschiedliche Ziele miteinander zu verbinden. Sinn entsteht durch weitblickende Modelle und Visionen zur Gestaltung der Zukunft. Aus diesem Grunde habe ich 1986 den ersten Projektplan für eine weltorientierte Universität geschrieben. Er bezieht sich auf die Periode zwischen August 1986 und Juli 1990. Einleitend habe ich dort formuliert:

Die neue Aufgabe unserer Universitäten ist es, akademisches Weltniveau zu erreichen. In

der Wissensgesellschaft muss sich eine Universität sowohl mit ihrem regionalen Umfeld als auch mit Entwicklungen überall in der Welt auseinandersetzen. In einer Zeit sich rapide beschleunigender Veränderung kann die Universität kein Ort der Klausur mehr sein. Die Zeit der lokalen Gebundenheit im Bereich der akademischen Erziehung ist vorbei und wird nie wieder zurückkehren. Universitäten können sich nicht mehr wie Klöster auf hohen Bergen verbergen. Sie müssen Bande mit allen Ebenen und Sektoren der Gesellschaft entwickeln. Sie müssen, wenn man so sagen will, "die Welt umarmen". Das Ziel einer Universität muss es heute sein, eine globalisierte Weltuniversität zu werden. Sie muss dazu beitragen, in Zusammenarbeit mit Forschern überall in der Welt das Wissen zu mehren und die Verständigung zwischen Menschen aller Kulturen zu fördern.

Im Juni 1989 wurde ich zum Minister für Verkehr und Kommunikation berufen. Ich habe deshalb den Vorsitz des Direktoriums der Tamkang Universität niedergelegt. An meinem Engagement für die Entwicklung unserer Universität hat sich aber nichts geändert. Im Jahr 1990, Präsident von Tamkang war damals Dr. Chao Jung-Yao, habe ich den zweiten Projektplan für eine weltorientierte Universität ausgearbeitet. Er bezieht sich auf die Periode von August 1990 bis Juli 1995. Erlauben Sie mir, wiederum aus den einleitenden Passagen zu zitieren:

Wir müssen einen begrifflichen Rahmenplan für Tamkang entwickeln, der die Aspekte der Zeit, des Raumes und des Konzeptuellen umfasst. Was den Aspekt der Zeit angeht, so kann sich Tamkang nicht darauf beschränken, das Erbe der Vergangenheit zu bewahren. Wir sollten nicht nur Traditionen fortführen, sondern auch neue Wege in die Zukunft bahnen. Was wir brauchen, ist eine integrierte Entwicklungsperspektive, die sowohl die Aktivitäten im Blick auf das Jahr 2000 als auch die Herausbildung des Pacific Rim zu einem neuen Zentrum berücksichtigt. Tamkang wird das 21. Jahrhundert mit viel Mut und Begeisterung betreten, um in der ersten Phase dieses neuen Jahrhunderts zu einer globalisierten Weltuniversität zu werden. Was den Aspekt des Raumes angeht, so hat Tamkang schon nach außen hin keine Mauern. Offenheit im Raum ist eine Metapher für geistige und auch politische Offenheit. Wir wollen unsere Studenten zu Menschen voller Großzügigkeit und Weitblick erziehen. Was die Kursgestaltung angeht, so geht es darum, alle verfügbaren Technologien zu nutzen, um unser Ziel einer Gelehrsamkeit ohne Grenzen zu

verwirklichen. In konzeptueller Hinsicht sollten die Sektoren Lehre, Forschung, Dienstleistung und Verwaltung durch kontinuierliche Anwendung kollegialer, bürokratischer und politischer Organisationsmodelle auf das jeweils höchstmögliche Effizienzniveau geführt werden. Insbesondere wird es aber bei der Verwirklichung des hier vorgelegten Entwicklungsplans darum gehen, als Zentrum des akademischen Lebens von Tamkang eine leistungsfähige Bibliothek zu bauen. Nur so wird Tamkang in der Lage sein, eine führende Rolle bei der Produktion von Wissen und damit auch bei der Gestaltung gesellschaftlicher Veränderungen zu übernehmen.

Im akademischen Jahr 1990-91 verkündete das Erziehungsministerium einen mittelfristigen Entwicklungsplan für Schulen und für den akademischen Bereich. Um Doppelungen zu vermeiden, haben wir den Geist unseres Projektplans in diesen Entwicklungsplan aufgenommen.

Um das Kollegium und die Studierenden der Tamkang Universität mit dem Prinzip der Erneuerung durch Veränderung vertraut zu machen, habe ich den Begriff der "S-Kurve" verwendet. Auf dem entsprechenden Seminar zu diesem Thema habe ich dazu gesagt:

Jede menschliche Organisation beginnt bei einem Nullpunkt. Von dort aus erhebt sie sich, erreicht den Gipfel ihrer Entwicklung, und sinkt dann zurück. Was müssen wir also tun, um die Entwicklung einer Organisation dynamisch zu halten? Wir müssen an entscheidender Stelle eine neue S-Kurve beginnen. Wenn diese Kurve sich in ihrer Phase der Aufwärtsbewegung befindet, ist sie voller Energie, konzentriert und integrativ. Hat sich eine Organisation aber auf ein bestimmtes Niveau hin entwickelt, beginnt die Kurve zu fallen. Wir müssen dann eine zweite S-Kurve schaffen, um die aufsteigende Linie zu bewahren. Unterlassen wir dies, so geht die Entwicklung nach unten. Wie auch immer wir uns darum bemühen, im Rahmen der ersten Linie Innovationen einzuführen, die Linie wird abfallen. Der Beginn einer zweiten S-Kurve ist erforderlich, ein neuer Rahmen für Innovationen. Wenden wir diesen Gedanken auf unsere Organisation an, so bedeutet dies, dass wir unsere Lehrpläne und unsere Technologien in jedem Jahr erneuern müssen, um so ständig in der aufsteigenden Linie zu verbleiben.

Im Jahr 1986 schlugen wir den strategischen Entwicklungsbegriff "Die Dritte Welle von Tamkang" vor. Die dreißig Jahre von der Gründung des Tamkang Junior English College im Jahr 1950 bis zur vollständigen Etablierung von Tamkang als Universität im Jahr 1980 betrachten wir als Erste Welle. Die Periode von 1980 bis 1986 gilt als Zweite Welle. Seither befinden wir uns in der Dritten Welle. Ihr Beginn ist markiert durch unseren Eintritt in das Zeitalter des Computers. Unsere digitalisierte Bibliothek ist das Symbol dieser Dritten Welle. In meiner Eröffnungsrede habe ich damals gesagt:

Die Tamkang Universität gehört zu den Institutionen, die zuerst Computer in ihre tägliche Arbeit eingeführt haben. Überall auf unserem Campus haben wir vernetzte Rechner für Professoren und Studierende etabliert. Die Ergebnisse können sich sehen lassen. In der Phase der Dritten Welle müssen wir aber nach anderen Ziele streben. Aus diesem Grunde hat das Direktorium von Tamkang die Organisation der besten Bibliotheken überall auf der Welt studiert. Die Bibliothek, die wir nun gebaut haben, bietet mit elf Stockwerken eine Arbeitsfläche von vierundzwanzigtausend Quadratmetern an. Professoren und Studierende können gleichzeitig nicht weniger als 1400 Rechnerpunkte nutzen, um ihren Forschungen nachzugehen. Wir können stolz darauf sein, damit im Bereich des digitalisierten Bibliothekswesens die Rolle eines Vorreiters in unserem Land übernommen zu haben.

Wir haben eine Studiengruppe eingerichtet, die sich detailliert mit den Veränderungen und neuen Aufgaben am Anfang des neuen Jahrhunderts auseinandersetzt. Die hier vorliegende Darstellung der Geschichte der Tamkang Universität wird Ihnen zeigen, dass Tamkang mit aller Kraft darum bemüht ist, entwicklungsdynamische Variablen nicht nur wahrzunehmen, sondern auch zu gestalten, die akademische Arbeit kreativ zu verbessern und unsere gemeinsame Zukunft zu bauen.

PROLOGO

Dr. Clement C.P. Chang Fundador

El Primer Libro *Historia de la Universidad Tamkang* que recopila sistemática y cronológicamente los logros de nuestra Casa de Estudios data del año 1986, el cual por razones de tiempo para su redacción, edición e impresión, ha dejado de incluir a numerosos acontecimientos desarrollados en ese mismo año. Ya sucedieron quince años desde aquél entonces. El desarrollo multidisciplinario de Tamkang hoy día avanza hacia su primer cincuentenario, y es menester abocarnos a la tarea del registro de los logros obtenidos en estos quince años recientes, los que fueron variados y fructíferos. La intención de rememorar y conservar lo alcanzado en dicho período motiva esta publicación.

Compartimos con el pensamiento confuciano las analectas nos recuerdan que “la edad de los 50 años es propicia para que el hombre conozca y reconozca al mandato del Cielo” (Cuarta Cita-Código de Política, Las Analectas, primer libro de “Los Cuatro Libros Clásicos de Confucio”). Este primer cincuentenario es de clave importancia para el crecimiento sostenido y sostenible de Tamkang. La idea de que “el hombre conozca y reconozca al mandato del Cielo” implica a que a esa edad, el ser humano se habría armonizado espiritualmente consigo mismo y con la naturaleza. Parafraseando al gran Maestro Confucio, nuestra universidad gracias a su desarrollo a lo largo de este primer cincuentenario, ha mejorado ostenciblemente sus infraestructuras físicas, a la par de una eficiente estructura burocrática y administrativa, por lo que ahora recibe el mandato de enaltecer la investigación académica. De hoy en más, nuestro esfuerzo mayor tomará a la excelencia académica como norte, con la mira puesta en Tamkang como un centro educativo de primer orden, no sólo en el ámbito nacional sino también en el internacional. En este Segundo Libro se puede apreciar el sólido cimiento forjado durante los últimos 15 años, para el cometido de esta excelsa misión.

Cuando examinamos la educación superior vigente en Taiwan, las universidades, tanto públicas como privadas, al parecer, siguen el modelo de la universidad comprensiva. En cambio, Tamkang considera de que la meta es la que da color a la vida, y cuando más grandiosa sea la visión, más colorida será la misma. Consecuente con este razonamiento, he manifestado en octubre de 1986, através del prólogo en ocasión del lanzamiento del “Universidad Mundial, Plan Número Uno”, un proyexto cuatrienal que se implementó durante el período compredido entre agosto de 1986 y julio de 1990, de que “las universidades están llamadas a desempañar renovados roles y cumplir nuevas misiones, especialmente en el campo de la investigación académica”. Ya en 1980, año durante el cual Tamkang jerarquizó su estructura al rango universitario, he enfatizado el hecho de que “la misión de las

universidades en la erudita sociedad de hoy día, reponde a la nación y al mundo entero”.

Ciertamente, en nuestra contemporánea y vertiginosa era, ya es inconcebible que las universidades se consideren a si mismo como fortalezas autoenclaustradas del saber. La domesticación de la educación superior y aha decaído por ser obsoleta. Las universidades modernas tienen la perentoriedad de integrarse a la sociedad, para proyextarse al mundo exterior. Esta apertura conceptual es un requisito sino que non para una provechable interacción a nivel de investigación académica, a fin de conciliar un entendimiento entre todos los seres humanos, para un junto descubrir del futuro”.

El Superior Gobierno decidió convocar mis servicios profesionales para el cargo de Ministro de Tansportes y Comunicaciones, llamado al que acudí el primero de junio de 1989. No obstante, mi consecuente renuncia al cargo de Presidente de la Junta Directiva de nuestra Casa de Estudios no ha mermado mi interés por el permanente desarrollo de la misma. En otro prólogo mío escrito en agosto de 1990, en ocasión del lanzamiento del “Universidad Mundial, Plan Número Dos”, que abarcara el período comprendido entre agosto de 1990 y julio de 1995, durante la administración del entonces Señor Rector Dr. Chao Jung-Yao, he vuelto a recalcar la importancia de reconstruir la visión consciente de Tamkang, en una triple concepción orientada al tiempo, espacio y espíritu. Cuando me refiero a la concepción temporal, destaco la importancia de entrelazar el pasado con el futuro creado, de la historia y de hacer historia, donde nuestro plan de expansión contempla al futuro devenir del mundo, en general; y al creciente e importante rol de la cuenca del Pacífico Asiático en el próximo milenio, en particular. Tamkang ya estaba preparada entonces para perfilar hacia el siglo XXI como una universidad globalizada e internacionalizada. El mismo tenor plasmado en el contexto especial permite a Tamkang desarrollar su amplitud ideológica, con total apertura y libertad. Nuestra meta es la de dotar a nuestros estudiantes de una visión y mentalidad adecuadamente ensanchadas, mediante un nutrido currículo académico respaldado por las herramientas tecnológicas de vanguardia tal como son la tele-enseñanza satelital y ‘on line’. En fin, para Tamkang “la investigación académica no tiene frontera”. En la concepción espiritual, la profundización de nuestro modelo triuno de administración colegiada, burocrática y política, permitirá ofrecer la máxima eficacia posible para optimizar la didáctica, la investigación académica, el servicio ex-curricular y administrativo. Especial hincapié he puesto en la “edificación de una moderna biblioteca general” como desarrollo neurálgico del “Universidad Mundial, Plan Número Dos”, el que busca situar y afianzar a Tamkang en una posición de pionera, en su rol social de innovar el conocimiento humano en un mundo cada vez más cambiante. Durante el año lectivo 1990-1991, el Ministerio de Educación implementaba una política educativa : “Plan de Desarrollo Universitaria a Medio Plazo”. A fin de evitar duplicación hemos incorporado la esencia de nuestro Plan de Universidad Mundial en este Plan de Desarrollo Universitario a Medio Plazo.

Con miras a transmitir la filosofía de Tamkang nuestro cuerpo de docentes y estudiantes, en aras de nuestra permanente misión por asegurar la innovación en el devenir, he propuesto en septiembre de 1995, en ocasión del “Simposio sobre la Reforma Educativa y Administrativa”, la teoría de las ‘curva S’, destacando lo siguiente:

“Nuestra institución, como muchas otras, ha iniciado su desarrollo desde la foja cero, nuestra dedicación ha granjeado un crecimiento sostenido, el cual arribaría a un punto de saturación cuando llega a su apogeo, para luego iniciar la cuesta baja....Por tanto, es vital mantenerse “orgánico” y competitivo. Pero ¿cómo?. La respuesta se halla en el fomento de una segunda ‘curva S’. Cuando la primera ‘curva S’ entra a una etapa de plenitud, la vitalidad es su cualidad en mayúscula. A medida que dicha primera ‘curva S’ inicie su tendencia decreciente, es cuando se precisa la iniciación y concurrencia de una segunda ‘curva S’, la cual tendrá la misión de revitalizar a la primera, y así consecutivamente. En el terreno de la aplicación, nuestro cuadro curricular, la metodología de enseñanza así como los programas de estudio, son objetos de permanente revisión e innovación, a fin de mantener siempre activa y vigorosa a la segunda ‘ curva S’.”

En 1996, anuncié por escrito el relanzamiento de lo que he nombrado como la “Tercera Oleada de la Universidad de Tamkang”. En dicho documento, he definido como la primera oleada a la fundación de Tamkang en el año 1950 como un instituto de lengua extranjera, hasta el 1980, año en que Tamkang accede al rango universitario. La segunda oleada arrancaba de ese mismo año 1980 y ha precluido en 1996, y desde entonces hasta nuestros días, estamos en plena tercera oleada, en la Era de la información.

Numerosas son las cualidades que caracterizan a esta tercera oleada de Tamkang, pero la principal consiste en la informatización, cuyo ejemplo mayor es nuestra moderna e informatizada “Biblioteca General Memorial Chue Sheng”. Recuerdo haber mencionado de que: “Tamkang constituye una de las primeras casas de estudios universitarios que ha abrazado decididamente a la informatización. Las redes informáticas se extienden a lo ancho y largo de nuestros campus, con fácil acceso para nuestro cuerpo de docentes y estudiantes. La búsqueda continuada de la excelencia está en el orden del día en Tamkang, y en todas sus disciplinas. La edificación de nuestra biblioteca general es fruto y testimonio de dicha permanente dedicación, pre y post-obra, la que duró un tiempo total de 3 años, tras el estudio comparado de una serie de bibliotecas universitarias de renombre internacional. Nuestra biblioteca cuenta con un soporte arquitectónico moderno distribuido en once pisos, y una superficie total que asciende a más de 25,000M² (8,000 pings). En la misma se encuentran diseminadas adecuadamente unas 1,400 conexiones de internet, por medio de las cuales, los usuarios pueden fácilmente acceder al imenso océano de recursos académicos digitalizados, rompiendo toda barrera especial y temporal. Nuestra bblioteca ha revolucionado su modelo al del digital, el cual es justamente la característica fundamental de

la Tercera Oleada de Tamkang. Aquél memorable día inaugural de la Biblioteca en el año 1996, marcaba el inicio de la misma.

A partir de este año 2000, Tamkang ha encomendado a un “Equipo Asesor Milenial” la misión de examinar los logros obtenidos y analizar los desafíos del futuro en el actual mundo cambiante, en esta postrimeria del siglo XX. Cuando Usted, Amable Lector, haya leído nuestra orgullosa historia, habrá de darse cuenta de que Tamkang siempre se encuentra diligentemente preparada para buscar los cambios, para anticipar a los mismos, para encararlos y luego liderarlos, con la mira puesta en un futuro creado cada vez más prometedor.

A los Ocho días del mes de Noviembre del año Ochenta y Nueve, de la República de China.

Предисловие

Чжан Цзяньбан

Предыдущее издание истории Тамкангского университета заканчивалось 1986 годом, поскольку понадобилось немало времени для того, чтобы подготовить к публикации все материалы и выпустить их в свет отдельной книгой. Хотя с тех пор прошло всего 15 лет, но университет наш развивается семимильными шагами, и наши достижения год от года становятся все заметнее и весомее. Нынешнее издание включает в себя множество ценных материалов, относящихся к последним 15 годам существования Университета. Кроме того, у нас принято говорить, что «в 50 лет познают веление Неба» (это слова из книги Конфуция «Лунь юй»). В жизни каждого человека 50 лет – это пора духовной зрелости и ответственных решений. Вот и для нашего университета 50 лет – это время наиболее показательных достижений в области организации и управления; достижений, которые заложат основы для будущих успехов в деле научных исследований и преподавания, выведут наш университет в число самых передовых учебных заведений мира. Ибо только дух неустанного научного поиска служит залогом настоящего успеха в деле университетского образования. Вот почему 15 последних лет существования Тамканга – это, по сути, процесс закладывания основ для его превращения в один из ведущих унивеситетов мира.

Говоря о положении в сфере высшего образования на Тайване, надо заметить, что как государственные, так и частные университеты Тайваня, следуют модели всеобъемлющего университета. Но, вдохновляясь новыми задачами, которые ставит перед нами сама жизнь, мы выдвигаем новые, еще более передовые и прекрасные цели. В октябре 1986 года я написал «Проект всемирного университета № 1», в котором говорил:

«Новая роль и новое призвание университетов в наши дни – достичь мирового научного уровня. Еще в 1980 году, когда Тамканг был преобразован в университет, я выдвинул тезис о том, что задача университета в современном информационном обществе состоит в том, чтобы соответствовать потребностям всего государства и всего мира. В самом деле, в условиях непрерывно ускоряющейся научно-технической революции университет уже не может оставаться оторванным от жизни бастионом академического знания. В наши дни закрытость университета уже изжила себя. Современный университет не может, подобно монастырю, укрыться от жизни в пустынных горах, он должен идти навстречу жизни, быть открытым миру и стать истинно всемирным учреждением, чтобы свет распространяемых им знаний служил взаимопониманию между народами, указывал путь в лучшее будущее для всех».

1 июня 1989 года я был приглашен в правительство, где занял пост министра транспорта. По этой причине мне пришлось оставить пост председателя правления Тамкангского университета. Но мой интерес к делам образования ничуть не ослабел. В августе 1990 года под руководством тогдашнего ректора университета Чжао Жунъяо был составлен «План всемирного университета № 2», рассчитанный на пятилетний срок. В предисловии к этому плану я писал: «Мы должны поддерживать традиции Тамкангского университета, исходя из трех факторов: временного, пространственного и концептуального. Что касается фактора времени, то, учитывая возрастающую важность Тихоокеанского региона, образование в Тамканге должно к рубежу третьего тысячелетия приобрести подлинно глобальный характер. Что касается пространственного фактора, то мы должны, не налагая на себя искусственных ограничений и не воздвигая стен между нами и миром, смело идти навстречу жизни, воспитывать в студентах дух демократизма, активнее влиять на общество. В учебных программах следует уделять больше места формам обучения, связанным с использованием глобальной спутниковой связи и Интернета, всех средств современной информатики и

тем самым достичь идеала "обучения без границ." В концептуальном отношении, помимо развития традиционных аспектов организации образования – административных, политических, исследовательских, служебных – на повестку дня выдвигалась задача создания большой университетской библиотеки, которая соответствовала бы современным потребностям высшего образования и могла бы дать новый импульс развитию университета.

Когда в 1990 году Министерство образования приступило к реализации новой «Программы развития учебных заведений», мы сделали наш «Всемирный план» составной частью этой программы. Для того, чтобы стимулировать разработку концепции нового образования преподавателями и сотрудниками Тамкангского университета, я организовал в сентябре 1995 года «Конференцию по проблемам реформы преподавания и управления», на которой выдвинул «теорию движения по спирали». Я сказал тогда: «Все наши подразделения начинают с нуля. А когда хочешь одним махом достичь вершины, стартуя с самой низкой точки, падение неизбежно... А посему, как нам лучше сберечь импульс для нашего развития? Для этого лучше всего двигаться вверх по спирали, тогда мы можем сохранить силы для непрерывного восхождения и притом как бы в обратную сторону, иначе движение по спирали заведет нас вниз. Применительно к нашей работе это означает, что нужно непрерывно обновлять учебные курсы, совершенствовать технику преподавания, вводить новшества каждый год, таким образом двигаясь вперед по спирали».

В 1996 году я выдвинул проект «Третья волна Тамканского университета». В этом документе я определил период с момента основания колледжа Инчжуан в 1950 году до его преобразования в университет в 1980 году как «первую волну»; 16 лет, охватывающие период с 1980 по 1996, год как «вторую волну», а время после 1996 года – как этап «третьей волны», соответствующий эре информатики. Для Тамкангского университета символом наступления новой эпохи стало открытие новой университетской библиотеки, оборудованной самыми

современными средствами информации. Поэтому в новом проекте говорилось:

«Тамканг стал одним из первых на Тайване университетов, оснащенных современными средствами информатики, полностью охваченных сетью Интернет. Это новшество дало превосходные результаты. Но сейчас, переходя к третьему этапу развития, мы должны еще быстрее двигаться вперед. Тогда мы сможем достичь действительного прорыва. Поэтому Совет Университета принял решение построить за три года современную библиотеку площадью более 8 тыс. кв. м. и насчитывающую 11 этажей. В библиотеке имеется 1400 точек для пользователей интернета, преподаватели и студенты могут одновременно выходить в глобальную сеть различных информационных систем. Эти возможности уже не зависят от площади библиотеки и содержания ее фондов. День открытия библиотеки стал днем, когда для университета начался третий этап его истории».

В 2000 году мы создали «Группу руководства переходом к новому тысячелетию» и теперь еще тщательнее изучаем возможности и потребности университетского образования в этот момент перехода из одного тысячелетия в другое. Дочитав до конца историю Тамкангского университета, нетрудно увидеть, что наш Тамкангский университет проникнут духом творческого поиска, старается идти в ногу с переменами в обществе и самому быть творцом перемен, открывающих путь в будущее.

89 год Китайской Республики, 8 ноября